

"Kolencrisis" in Nieuw Europa

Source: Nieuw Europa. Maandblad van de Europese Beweging in Nederland. 1959. 's-Gravenhage: Europese Beweging in Nederland. ISSN 01657275.

Copyright: (c) Europese Beweging in Nederland

URL: [http://www.cvce.eu/obj/"kolencrisis"_in_nieuw_europa-nl-410859d7-78d1-4ac3-89d5-6a4b3a799c6d.html](http://www.cvce.eu/obj/)

Publication date: 18/09/2012

Kolencrisis

DE STAKINGEN in de Belgische Borinage hebben ook het grote publiek plotseling geconfronteerd met wat men de kolencrisis is gaan noemen; de situatie, ontstaan door een combinatie van een reeks van factoren: enkele zachte winters achtereen hebben het kolenverbruik doen dalen, de lichte economische teruggang remde ook al het gebruik van kolen en andere energiebronnen af, olie werd in snellere mate een geduchte concurrent dan te voorzien was, door het ineensstorten van de scheepsvrachtenmarkt konden de in grote hoeveelheden niet zonder speculatieoogmerken ingevoerde Amerikaanse kolen ondanks de vrachtkosten goedkoop aan de markt komen, en als gevolg van al deze factoren hoopten de kolenvoorraden bij de Europese mijnen zich op.

Natuurlijk, al dat integratiegedoe moest funeste gevolgen hebben, toen niet alles meer meeliep, meenden sommigen al gauw. De nuchtere feiten leren anders. Zeker, er zijn fouten gemaakt, er is gearzeld, toen ingegrepen, en getreuzeld, toen gesaneerd moest worden. Voor de situatie in de Borinage treft in de eerste plaats België — de Belgische mijn-ondernemers en de opeenvolgende Belgische regeringen sinds de oprichting van de E.G.K.S. — dit verwijt: de E.G.K.S.-subsidies werden gebruikt om de dure Belgische kolen in de hoogconjunctuur met het buitenland te laten concurreren, niet om de onrendabele mijnen te sluiten en de rest te reorganiseren of voor de mijnwerkers elders nieuw emplot te vinden. Wie nu onze Zuiderburen tot zondebok van de kolencrisis wil maken, bedenke goed, dat in diezelfde hoogconjunctuurstemming wij, altijd alles beter wetende Nederlanders, ook vergaten, dat de bomen de hemel niet ingroeien en een overbesteding veroorzaakten, die wij met bestedingsbeperkingsmaatregelen later moesten afremmen. Dat de Hoge Autoriteit in deze algemene hoogconjunctuurjubelstemming waarschuwde en trachtte te overreden, maar niet verordonneerde en regelde — op bepaalde gebieden dat ook volgens het verdrag niet kon — is begrijpelijk, maar achteraf ook geen teken van doortastendheid; overigens was ook de politieke conjunctuur — men denke aan Frankrijk — niet bepaald gunstig voor doortastend Europees optreden.

Nu zitten wij met zijn zessen met de brokken, en zullen wij er met z'n zessen uit moeten komen. Hoe?

De Hoge Autoriteit en de Commissie van Euratom hebben aan het Europese Parlement hun jaarverslagen voorgelegd. Daarin is het antwoord te vinden op de vraag; en dat antwoord is:

- coördinatie van de handelspolitiek,
- een gemeenschappelijke energiepolitiek,
- tenslotte: een gemeenschappelijk economisch en financieel beleid, dat berust op de politieke wil om tot grotere eenheid te komen.

Dat is het Europese antwoord op de kolencrisis, en het zal van de Europeanen afhangen, of zij de moed zullen opbrengen om dit antwoord te geven.